

13.03.2014

Karczma "Czarny Osioł" w Krakowie

autor: Kusmanek

Czarny Osioł był od końca XIX wieku drugą co do popularności prądnicką karczmą. Do wybuchu II wojny światowej było to miejsce odpoczynku krakowskiej inteligencji. Położona poza rogatkami miasta, przy murze cmentarza Rakowickiego, pozwalała odpocząć od miejskiego zgiełku.

Karczma przyciągała również niskimi cenami trunków, zwolnionych z miejskiej akcyzy. Do stałych bywalców tego miejsca można zaliczyć H. Sienkiewicza, R. Starzewskiego, J. Piłsudskiego, W. Beline-Prażmowskiego, W. Sławka, A. Struga.

Wyszynk ten zakończył działalność w czasach II wojny światowej, gdyż właściciel - Abrahamer był Żydem.

Miejsce to owiane było legendami. Mówiono, że w ruderze po starej karczmie straszy. Powodem tych plotek był fakt, iż Czarny Osioł był miejscem, które upodobali sobie samobójcy. 10 maja 1910 roku odebrał sobie tam życie Edward Żeleński, brat Boya. Osób takich nie chciano wtedy chować na cmentarzu, więc grzebano ich w okolicach karczmy - tuż pod cmentarnym murem.

Miejsce to odeszło w zapomnienie w latach 60' XX wieku, kiedy straszące rudery wyburzono, a teren został wchłonięty przez cmentarz.

Do dzisiaj na terenie cmentarza Rakowickiego zwraca uwagę kwatera CI. Jest nieco wyniesiona ponad otaczający teren, zachował się regularny, prostokątny kształt. Bystre oko, pośród nowych nagrobków, wypatrzy resztki dawnego muru cmentarnego. Jedyne świadectwo odchodzącej przeszłości...